

שביל הזהב- איזון בין תוכנות הנפש

ח. ויעקב איש תם יושב אוהלים (בראשית כ"ה כז). פעם אחת בא לפני הרבי ר' בונם ז"ע זצ"ל, אחד מהחסידים, אמרך רך בשנים. והבין הרבי ז"ע, שהוא יותר ממוני, עד שנוטן מלבושים לעניים. ואמר לו, שלא זהו הדרך ושלאל ינוגג עצמו יותר מדא במדת הותרנות. ואמר לו בשם הרבי מלובלין ז"ע זצ"ל, שפירוש הכתוב, ויעקב איש תם יושב אוהלים, ופירוש ז"ל, תם, מי שאינו חריף לרמות קריי תם. והקשה הרבי מלובלין ז"ל, הא כתיב אחוי ברמות? ותירץ, שצעריך האדם שייה אדו"ן ואיש על המדות, ולא שייה בעצמו המדה. כמו"ש (ילקוט ש"א י"ד), "כל שנעשה רחמן על האצדרים, לסופ' נעשה הצדקה על רחמניהם". שצעריך שייה המדה טוביה בידו, פעם להתנаг במדעה זו לשם שמים, ואם ציריך לנוגג בהיפוכו לש"ש - כן יעשה. וזה, איש תם, שהיה 'איש' על מדת התמימות, גם כן לדעת ולהבין, מתי להיות תם. והמזהgalם אמרו (פ' שלח), על אנשי ארץ ישראל, שהם אנשי מדאות. כל זה אמר בשם הרבי מלובלין זצ"ל. וס"מ דברינו לאוטו אמרך, ואמר לו, כן אתה בני, הגם שמדעה טוביה מאוד היא הנדיות, אבל ציריך האדם להיות 'בעל המדה', לדעת, מתי ואיך להתנאג בזה. עכ"ז.